Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36903
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

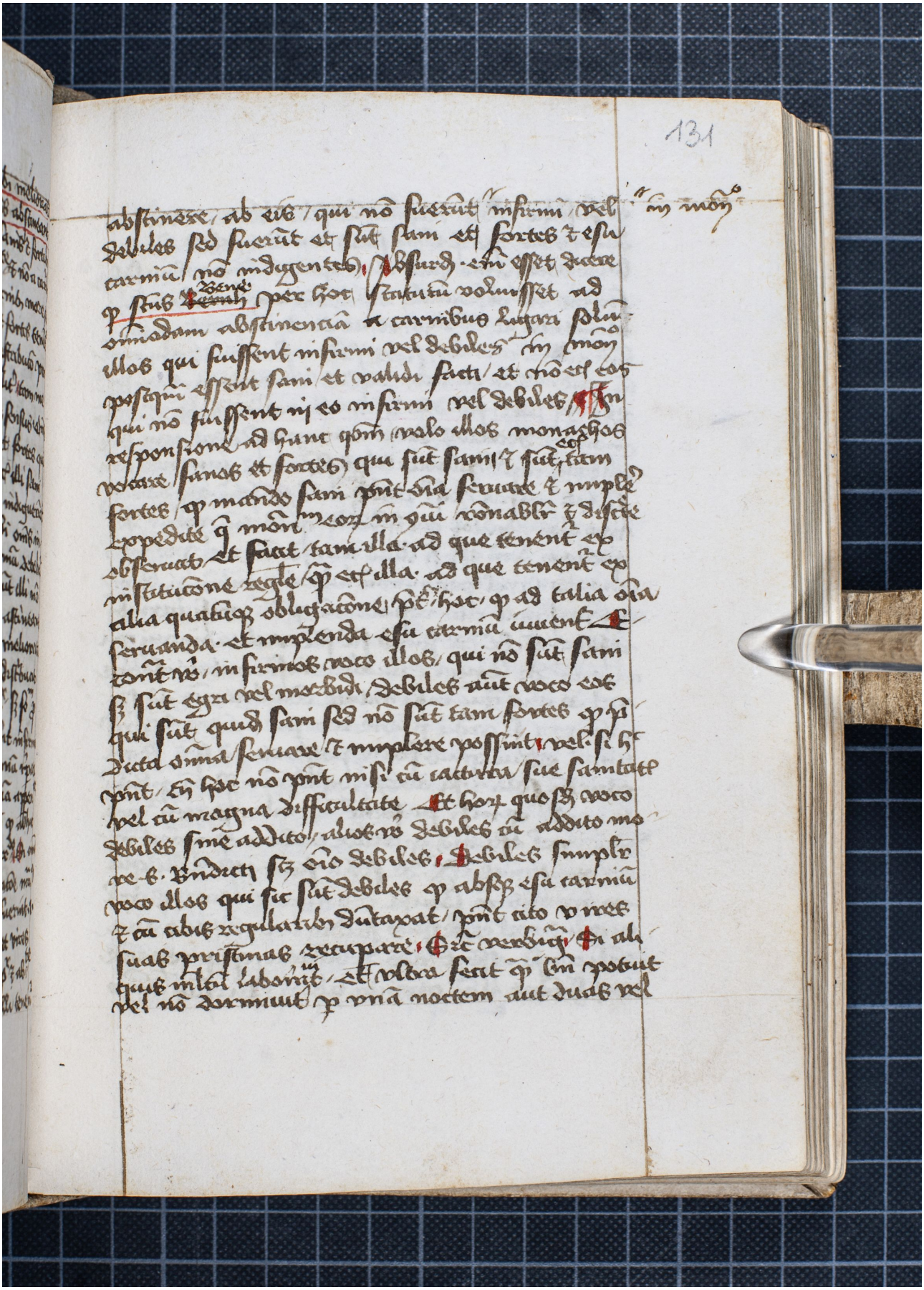

131

abstinere, ad eos, qui nō fuerunt infirmi, vel in mon
debiles sed fuerunt et sunt sani et fortes et esu
carnium nō indigentes. Absurdum enim esset dicere
quod sanctus Benedictus per hoc statutum voluisset ad
omnimodam abstinentiam a carnibus lugere solum
illos qui fuissent infirmi vel debiles in mon
postquam essent sani et validi facti, et nō et eos
qui nō fuissent nisi eo infirmi vel debiles. In
responsione ad hunc qom volo illos monachos
volare sanos et fortes qui sunt sani et sunt eo tam
fortes quod mandata sancti possint ea servare et implere
propedum quod mori in eo in qui rōnabiliter et discrete
observat et facit tam illa ad que tenent ex
institutione regule quam et illa ad que tenent ex
alia quatuor obligatione, scilicet hoc quod ad talia omnia
servanda et implenda esu carnium iuvent. Et
tantum nō infirmos voco illos qui nō sunt sani
sed sunt egri vel morbidi, debiles autem voco eos
qui sunt quidem sani sed nō sunt tam fortes quod si
dicta omnia servare et implere possint, vel si hoc
possint, tamen hoc nō possunt nisi cum cautela sive sanitatis
vel cum magna difficultate. Et hoc quod si voco
debiles sine addito, aliter nō debiles cum addito mo
re b. Benedicti sic eos debiles. Debiles simpliciter
voco illos qui sic sunt debiles quod absque esu carnium
et cum abus regularibus dispensat, possunt eito ad mores
suas pristinas recuperare. Et morbidi, di ali
quis infirmi laborant. Et ultra fiant quod sine potuit
vel nō dormiunt quod unam noctem aut duas vel